

DE KRUISIGING

Toneelstuk in drie bedrijven

door

RIEN BUUNK

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE KRUISIGING** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **RIEN BUUNK** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2015 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Amos - eigenaar van de herberg

Ruth - echtgenote van Amos

Rachel - hulp in de herberg

Ayala - vriendin van Amos en Ruth

Adam - echtgenoot van Ayala en vriend van Amos en Ruth

Tiberius - Romeinse centurion

Petrus - apostel

Judas - apostel

Malechai - bezoeker van de herberg

Het stuk speelt zich af in een herberg in Jeruzalem.

DECOR:

Het toneelstuk speelt zich af in een herberg in Jeruzalem. De muren moeten er uit zien als steen wat gepleisterd is. Het meubilair moet veelal van hout zijn gemaakt en er ruw uitzien. Aan de achterzijde van het toneel kunnen een of twee ramen zitten waar uiteraard geen glas in zit. Er hangen gordijnen die open en dicht kunnen. Door de ramen ziet men andere huizen of gebouwen in Jeruzalem. Daarnaast zijn er schotten die voor de ramen kunnen worden gedaan om ze af te sluiten voor slecht weer of inbrekers. Het zelfde geldt voor de deuren. Aan de linkerkant is de deur naar de keuken en de kamers. Aan de rechterkant zit de ingang van de herberg. Voor beide deuren hangt een gordijn. Tevens is er bij de deur die als ingang dient een schot om ook deze in de nachtelijke uren te kunnen afsluiten. Op het toneel staat een ruwe bar van waar Amos de wijn schenkt. Achter de bar zijn enkele schappen waarop de drinkbekers en de kruiken met wijn staan.

Het is ook mogelijk aan de buitenkant voor de ramen tralies te maken zodat men hier geen schotten nodig heeft. Indien men de toegang wil voorzien van een deur moet dit een houten, ruwe plankendeur zijn.

EERSTE BEDRIJF

Ruth staat op het toneel het een of ander schoon te maken als Rachel binnenkomt.

Rachel: Het is wel een beetje een vreemd stelletje.

Ruth: Wie bedoel je?

Rachel: Dat groepje wat in de eetzaal zit.

Ruth: (*Glimlachend*) Oh, bedoel je die.

Rachel: Vindt jij ze dan niet vreemd?

Ruth: Ach, dat valt wel mee. Weet je Rachel, dat ik zelfs nog aanwezig ben geweest bij de geboorte van de Leider van dat groepje.

Rachel: Wat zeg je? Ben je bij de geboorte van die Man aanwezig geweest?

Ruth: Ja, die is geboren in de stal bij onze herberg in Bethlehem.

Rachel: Dat meen je niet? Bij jullie in de stal.

Ruth: Jazeker wel. Het was een heel bijzondere nacht. Een nacht om nooit te vergeten.

Rachel: Wat is er dan precies gebeurd in die nacht?

Ruth: (*Glimlachend*) Natuurlijk, jij kunt dat ook niet weten, daarvoor ben je nog te jong. (*Gaat zitten*) In die tijd was Herodes op zoek naar de Koning der Joden, de profeten hadden dat al lang van te voren voorspeld dat Hij geboren zou worden. En omdat Herodes bang was dat die Koning hem zou verdrijven had hij de Romeinen opdracht gegeven Hem te zoeken. Die avond kwam er een man en een vrouw in de herberg. De vrouw was hoogzwanger en ze wilden graag overnachten maar omdat de Romeinen een volkstelling wilden houden was iedereen op weg naar zijn geboorteplaats. De herberg zat helemaal vol, er kon geen mens meer bij. Dus in eerste instantie heeft Amos hun verteld dat er geen plaats was en dat ze maar verder moesten gaan. Maar op een gegeven moment stelde Adam, een goede vriend van ons, voor dat ze wel in de stal konden overnachten. Dus besloten ze maar om dat te doen, ook omdat die vrouw elk moment kon bevallen. En niet veel later kreeg ze haar Kindje..., een Zoon.

Rachel: Maar..., wat is daar nu zo bijzonder aan?

Ruth: (*Glimlachend*) Aan de geboorte op zich niets, maar wat er verder omheen gebeurde..., dat maakte het bijzonder. Herders die van heinde en verre kwamen, drie geleerden die vanuit Mesopotamië waren gekomen. En allemaal omdat ze dat Kind wilden zien.

Rachel: Hoezo wilden ze dat Kind zien?

Ruth: Omdat engelen dat tegen hen gezegd hadden.

Rachel: Engelen?

Ruth: Ja engelen. De boodschappers van God. Vanuit de lucht zongen ze over God en vertelden tegen de herders dat ze naar dat Kind moesten gaan.

Rachel: (*Vragend*) En daarom kwamen ze allemaal naar de stal bij jullie herberg?

Ruth: Ja. Van alle kanten kwamen ze. Er waren zelfs een paar Romeinen in de herberg toen Hij geboren werd. Ook die Romeinse soldaten gingen naar Hem toe.

Rachel: Maar hebben die dat Kind toen niet meegenomen?

Ruth: Nee, op de een of andere manier waren ze helemaal veranderd toen ze het Kind hadden gezien. Op een gegeven moment lagen ze zelfs op hun knieën voor de kribbe. Ze zijn weggegaan en hebben hun meerderen nooit verteld wat ze hadden meegemaakt.

Rachel: Dan mag iedereen wel van geluk spreken, want als ze het aan hun meerderen hadden verteld dan was de kans aanwezig geweest dat ze jullie ook hadden meegenomen.

Ruth: (*Schudt*) Nee, op een gegeven moment wisten we gewoon dat dat niet zou gebeuren.

Rachel: Hoezo?

Ruth: Het Kindje straalde op de een of andere manier een gevoel van vrede uit. Ik kan het je niet uitleggen met woorden, je had er bij moeten zijn. Iedereen was zo vol vrede, goedheid en liefde. In feite was het gewoon beangstigend dat een klein Kindje zoiets kon veroorzaken.

Rachel: Maar hebben de Romeinen Hem later ook niet gezocht en gevonden?

Ruth: Het schijnt dat Zijn vader en moeder naar Egypte zijn gevlucht en daar een aantal jaren hebben doorgebracht. Toen ze terug kwamen heeft blijkbaar er niemand meer aan gedacht.

Rachel: En nu zit Hij weer in jullie herberg.

Ruth: (*Schudt*) Nee, de herberg van onze zoon Sem.

Rachel: Maar die is er nu niet, dus is het jullie herberg.

Ruth: Sem zal snel genoeg weer terugkomen. Zodra hij de wijn heeft afgeleverd in Rome komt hij meteen weer terug en dan gaan wij weer naar onze herberg in Bethlehem.

Rachel: (*Dagdromend*) Rome..., hoe graag zou ik Rome een keer willen zien. (*Enthousiast*) Het moet de mooiste stad van de wereld zijn.

Ruth: Dan ga je de volgende keer mee als ze weer een lading wijn verschepen.

Rachel: (*Laatdunkend*) Ja, dat denk ik ook. Laat Sem het maar niet horen. Als ik met hem mee zou gaan, wie moet er dan voor de herberg zorgen?

Ruth: Amos en ik.

Rachel: Jullie hebben jullie eigen herberg en deze is in feite van Sem.

Ruth: (*Glimlachend*) Nee, hij is nog van ons. Wij hebben hem gekocht voor Sem..., maar hij is nog van ons.

Rachel: Hoe komt het eigenlijk dat jullie wijn leveren aan die man in Rome?

Ruth: (*Glimlachend*) Ook dat heeft in feite te maken met de geboorte van dat Kindje.

Rachel: Dat begrijp ik niet.

Ruth: Een van die Romeinen die in die bewuste nacht er ook bij was stond op het punt om het Romeinse leger te verlaten en terug te gaan naar Rome. Maar hij vond onze wijn zo lekker dat hij zei dat hij onze wijn wilde kopen omdat hij in Rome zelf een Herberg wilde openen. Amos en ik zeiden toen dat dat goed was. We gingen er eigenlijk vanuit dat we nooit meer iets van hem zouden horen. Maar twee jaar later stond hij plotseling weer voor ons en vertelde dat hij wijn wilde kopen. En zo is het gekomen dat wij onze wijn leveren aan Flavius en die verkoopt het weer in zijn herberg in Rome.

Rachel: Ah, zit dat zo. (*Dromerig*) Oh, ik zou best een keer naar Rome toe willen. (*Geestdriftig*) Ik zou alles gaan bekijken, de tempels, badhuizen en natuurlijk het Colosseum.

Ruth: (*Staat op*) Ja, en dan heb je meteen tijd voor Sem.

Rachel: (*Blozend*) Hoe eh..., bedoel je?

Ruth: Amos en ik zijn niet gek. We hebben wel gezien hoe Sem naar jou kijkt.... En..., volgens mij kijk jij ook graag naar hem.

Rachel: (*Stotterend*) Ja, maar..., eh.

Ruth: Rustig maar aan Rachel, Amos en ik zijn ook jong geweest.

Rachel: Dus..., dus..., u zou er geen bezwaar tegen hebben...?

Ruth: Nee, natuurlijk niet. Je bent een lieve vrouw die weet hoe ze een man moet sturen. Tenslotte is Sem een zoon van Amos..., (*Lachend*) en die heeft ook sturing nodig. (*Beide lachen*)

Amos

Amos: Zo, het is hier gezellig zo te horen.

Ruth: (*Omarmt Amos*) We zaten net over die mannen te roddelen.

Amos: (*Gespeeld verontwaardigt*) Oh, was het weer zover. En wat doen we dit maal niet goed?

Ruth: Alles. Maar zonder gekheid, Rachel zou Rome graag een keer zien en toen heb ik haar gezegd dat ze de volgende keer mee moet gaan naar Rome.

Amos: *(Knikt begrijpend)* Ah, waait de wind uit die hoek... Nou dan zal ik mij maar stilhouden en bij het besluit neerleggen.

Ruth: Precies.

Rachel: Mevrouw stelde het voor meneer, ik heb het niet zelf gevraagd hoor.

Amos: Lieve Rachel, dacht je nou werkelijk dat ik na meer dan 30 jaar getrouwd te zijn met die vrouw, ik haar nog niet door en door ken?

Ruth: Rachel, ga jij even kijken of onze gasten nog iets nodig hebben? Dan zal ik mij wel even bezighouden met Amos.

Rachel: Goed mevrouw.

Ruth: Rachel...

Rachel: Ja?

Ruth: Je weet wat we hebben afgesproken over dat meneer en mevrouw?

Rachel: Ja, dat weet ik mevr... eh Ruth, maar ik ben het nou eenmaal gewend. *(Af)*

Amos: Moet ze mee naar Rome....., voor....., eh je weet wel.

Ruth: Ja, voor Sem. Hij is zo verlegen als wat, als we hem niet een beetje sturen komt er nooit wat van.

Amos: Ja maar....., wil hij Rachel wel.

Ruth: *(Hopeloos)* Oh Amos, je hebt toch wel gezien hoe hij naar haar kijkt en hoe zij terugkijkt.

Amos: Eh..., ja..., dat kan dan wel zo zijn.... Maar moeten ze dat niet zelf uitzoeken. Ik bedoel, als hij over een paar weken terug is zijn ze toch de hele tijd bij elkaar.

Ruth: Laat dit nou maar aan mij over.

Amos: *(Zucht)* Prima.

Ruth: Zeg, heb je Adam al gezien?

Amos: Nee, nog niets gezien of gehoord.

Ruth: Ik vind het zo leuk om Adam en Ayala terug te zien.

Amos: Ja, dat is al een aantal jaren geleden dat we ze voor het laatst hebben gezien.

Tiberius

Tiberius: Goedenavond, kan ik van u een kruik wijn krijgen.

Amos: Maar natuurlijk meneer, gaat u toch zitten. *(Ruth kijkt starend naar de Romeinse soldaat)*

Tiberius: Is er wat?

Ruth: Ik ken u.

Tiberius: Ik moet eerlijk bekennen dat u mij ook bekend voorkomt...
En meneer daar ook...

Ruth: (*Ingeving*) Ik weet het, Bethlehem.

Tiberius: Bethlehem...?

Ruth: De stal bij die herberg waar dat Kindje werd geboren.

Tiberius: Verdraait, nou u het zegt. Nu herken ik u ook weer. Maar dat is lang geleden.

Amos: Ja, meer dan 30 jaar. Flavius, die zien we nog regelmatig, maar jou hebben we nooit meer weergezien. Tenminste tot nu.

Tiberius: Ach, je weet hoe dat gaat als soldaat, ze sturen je daar heen waar ze denken je nodig te hebben.

Ruth: Ben je al die tijd in Judea geweest?

Tiberius: (*Schud*) Nee, ik was een hele tijd in het garnizoen bij de grens met Egypte gelegerd, vorige week kregen we bericht dat we naar Jeruzalem zouden gaan. Het schijnt dat er vandaag of morgen een feest wordt gehouden en ze bang zijn voor rellen en eventueel een opstand.

Amos: Het Pesachfeest komt er aan.

Tiberius: En wat is dat precies voor feest?

Amos: Dan vieren wij de uittocht uit Egypte, maar dat is al heel lang geleden hoor.

Tiberius: (*Handgebaar*) Maakt ook niet uit. Hoe is het met jullie gegaan in al die jaren? En hoorde ik dat goed, dat jullie Flavius nog regelmatig zien?

Amos: Ja, dat heb je goed gehoord. Ik weet niet of je nog weet dat Flavius een eigen herberg in Rome wilde openen en daar onze wijn wilde verkopen?

Tiberius: Daar staat me nog wel iets van bij, maar het fijne ervan weet ik niet meer.

Amos: Nou, hij heeft in Rome een eigen herberg geopend en wij leveren hem de wijn.

Tiberius: Dus die ouwe reus heeft dat inderdaad gedaan?

Amos: (*Knikt*) Ja, en onze wijn schijnt ook in Rome in de smaak te vallen. We leveren twee maal per jaar een scheepslading wijn bij hem af. Onze zoon is net naar Rome om een lading af te leveren. Ik verwacht hem binnen een week of twee terug.

Tiberius: Dus jullie hebben de herberg in Bethlehem verkocht en hier een nieuwe geopend?

Ruth: Nee, de herberg in Bethlehem is nog steeds van ons, we zijn alleen hier om onze zoon tijdens zijn afwezigheid te vervangen.

Tiberius: (*Een beetje onder de indruk*) Jullie hebben dus nu twee herbergen. Dan gaan de zaken goed.

Amos: Ja, de zaken gaan goed maar we zijn ondertussen op een leeftijd gekomen dat je moet kijken naar de opvolger en (*Kijkt naar Ruth*) we mogen zeggen dat we in onze zoon een goede opvolger hebben.

Ruth: Ja, dat ben ik helemaal met je eens Amos. En jij...? Hoe is het verder gegaan sinds die nacht in Bethlehem.

Tiberius: (*Iets gereserveerd*) Ja..., hoe zal ik dat zeggen. In feite is het goed gegaan met mij. Zoals je kunt zien ben ik centurion geworden....

Ruth: Maar?

Tiberius: Hoezo maar?

Ruth: Ik merk gewoon, dat er een maar aankomt.

Tiberius: Ik moet eerlijk bekennen dat ik de gebeurtenissen in die nacht nooit ben vergeten. Op de een of andere manier heeft het mijn leven helemaal veranderd.

Ruth: (*Zacht*) Hoe bedoel je?

Tiberius: Ik ben zachter geworden.

Amos: Zachter?

Tiberius: (*Knikt*) Tot aan die bewuste nacht heb ik heel wat mensen over de kling gejaagd maar nu.... (*Kijkt hen doordringend aan*) Ik zal tegenwoordig niemand meer onnodig doden. Als vroeger zich iemand in het gevecht overgaf., dan stak je hem toch gewoon overhoop en zocht naar je volgende slachtoffer.... Maar dat doe ik niet meer.... Op de een of andere manier is een leven van een ander mens waardevoller geworden.

Amos: Ik denk dat ik begrijp wat je bedoeld. (*Kijkt naar Ruth*) Nadat dat Kindje in onze stal was geboren zijn wij ook veranderd.

Ruth: Geld is nog wel belangrijk...., maar zeker niet meer het belangrijkste in ons leven.

Amos: (*Knikt*) Ja, ons leven is op een positieve manier veranderd.

Tiberius: Ik zou wel eens willen weten wat er van dat Kind, en Zijn ouders, terecht is gekomen.

Ruth: (*Wijst*) Dan moet je naar de eetzaal gaan.

Tiberius: Hoe bedoel je?

Ruth: Hij is hier.

Tiberius: Je bedoelt, hier in de herberg?

Ruth: Ja.

Tiberius: Hoe is het mogelijk.

Amos: We kwamen er pas vanmiddag zelf achter.

Ruth: Ja, een paar van zijn leerlingen kwamen de eetzaal huren. Maar we wisten toen nog niet dat het discipelen waren van Jezus.

Tiberius: Jezus zeg je, is dat Zijn naam?

Ruth: *(Knikt)* Ja, zo heet Hij

Tiberius: Ik ken die naam ergens van.

Ruth: Dat kan wel kloppen. Hij wordt door veel mensen beschouwd als de grootste profeet die ooit geleefd heeft.

Tiberius: Is Hij ook niet diegene die preekt over een opstand tegen Rome?

Ruth: *(Schudt)* Nee, dat maken de priesters van de tempel er van, maar zelf heeft Hij nooit iets over een opstand tegen de Romeinen gezegd. In tegendeel Hij preekt alleen over vergeving en goedheid. Overal waar Hij komt geneest Hij de zieken en sterkt de zwakken.

Tiberius: *(Knikt)* Hij is dus nog steeds een bijzonder persoon?

Amos: Ja, Hij is nog steeds bijzonder.

Rachel

Rachel: Jullie kunnen mij vertellen wat je wilt, maar het is toch wel een bijzonder stelletje.

Ruth: Waarom?

Rachel: Die Leider van dat groepje zegt op een gegeven moment: eet want dit is Mijn lichaam en drinkt want dit is Mijn bloed.

Ruth: Hij zal dat wel niet letterlijk hebben bedoeld.

Rachel: Ik mag het hopen, want anders hebben we straks meer problemen dan we kunnen oplossen. *(Pakt iets achter de bar en gaat weer af)*

Tiberius: Is dat jullie dochter?

Amos: Als het aan Ruth ligt wordt het wel onze dochter. *(Knipoog naar Tiberius)*

Tiberius: Ah, zit het zo.

Ruth: Ja, en wat dan nog. Het zou een goede vrouw zijn voor Sem. Ze weet wat ze wil, werkt hard....

Amos: En Sem kan haar niet de baas.

Tiberius: Welke man is zijn vrouw wel de baas. *(Amos en Tiberius lachen)*

Ruth: *(Gespeeld verontwaardigt)* Wat zijn het de heren weer eens. Ik zal maar een beker wijn ingieten voor onze gast want als we op Amos moeten wachten, kon het wel eens heel lang duren. *(Staat op en gaat achter de bar een paar bekertjes en een kruik wijn pakken)*

Tiberius: Ik geloof dat we haar geraakt hebben.

Amos: Ach, dat is ze van mij en mijn vriend wel gewend. Dat gaat wel over.

Ruth: *(Zet beide heren een beker wijn voor. Tegen Amos)* Ik denk dat jij ook wel een beker lust.

Amos: Ja zeker.

Ruth: Alsjeblieft. Ik zal de kruik maar laten staan?

Tiberius: Als het diezelfde wijn is als in Bethlehem, ja, laat hem dan maar staan.

Amos: Je hebt geluk, het is dezelfde wijn.

Tiberius: In dat geval, proost. (*Klinken met elkaar*) Ik moet zeggen (*Drinkt*), hij is nog net zo lekker als ik mij herinnerde.

Ruth: Jullie zijn wel even zoet. Dan ga ik ondertussen even kijken of ik Rachel ergens mee kan helpen.

Amos: Dat is goed. (*Ruth af*)

Tiberius: (*In zich zelf*) Die Flavius..., een eigen herberg in Rome.

Amos: Ja, en het is een grote zaak ook. Ik ben er een paar keer geweest maar elke keer leek het of het er drukker was dan de vorige keer.

Tiberius: Dan zal hij wel lekker verdienen.

Amos: Ja, hij heeft ondertussen zijn schapjes op het droge. Maar dat is hem ook wel gegund, hij heeft er hard voor gewerkt. Nee, als hij er uiteindelijk mee stopt hebben zijn zonen een pracht zaak.

Tiberius: (*Verbaast*) Werkt hij dan nog zelf in de herberg?

Amos: Niet zoveel meer, het meeste werk wordt door zijn zonen gedaan. Maar..., hij heeft nog steeds de touwtjes in handen.

Tiberius: Ik besef nu pas dat je zegt: zijn zonen. Heeft die ouwe rot ook nog kinderen op de wereld gezet?

Amos: Ja, Amenirdis heeft hem vier kinderen geschonken.

Tiberius: Toe maar vier kinderen. Dat die ouwe rakker dat nog voor elkaar heeft gekregen.

Amos: Amenirdis was eerst een van zijn vrouwelijke slaven, maar op een gegeven moment is hij met haar getrouwd. Van oorsprong kwam ze uit Nubië maar is op een gegeven moment in Egypte verkocht als slavin en op die manier in Rome terecht gekomen.

Tiberius: Ja..., misschien heeft die ouwe Flavius het nog niet zo gek bekeken.

Amos: Bemerkt ik een zekere teleurstelling?

Tiberius: (*Kijkt Amos aan*) Ja, ik ben mijn hele leven soldaat geweest. Als ik jullie zo bekijk.. en ik hoor dat van Flavius.... (*Knikt*) Dan denk ik dat ik toch iets fout heb gedaan.

Amos: Wie weet wat er voor jou allemaal nog ik het vat zit.

Malechai

Malechai: Een goedenavond wens ik een ieder.

Amos: Dag Malechai. Hoe is het er mee?

Malechai: Het gaat zo zijn gangetje.

Amos: Dat klinkt niet echt optimistisch.

Malechai: Wat wil je. Ik merk aan mijn botten dat ik oud wordt.

Amos: Dat valt toch nog wel mee?

Malechai: De leeftijd komt met gebreken Amos, dat zul je zelf ook nog wel gaan merken.

Amos: *(Staat op)* Wees gerust Malechai, dat merk ik nu al. Wil je iets drinken?

Malechai: Ja, doe mij maar een beker wijn. *(Kijkt naar Tiberius)*

Amos: Komt er aan. *(Gaat naar de bar een beker wijn ingieten)*

Malechai: Bezwaar dat ik er bij kom zitten?

Tiberius: Als je er geen problemen mee hebt om aan één tafel te zitten met een Romein.

Malechai: *(Gaat zitten)* Nee hoor, mij maakt dat niets uit. Het kan mij niet schelen wie er de macht heeft in dit land. Zolang ik mij kan herinneren zijn er altijd wel heersers van buiten geweest die hier de scepter hebben gezwaaid. De Egyptenaren, Babyloniërs, Hettieten en nu de Romeinen. De heersers veranderen, de belastingen blijven het zelfde.

Tiberius: Ik begrijp wat je bedoeld, maar zou je niet graag willen dat Judea onafhankelijk was van Rome?

Malechai: En dan...? Dan zouden er wel weer twee leiders zijn die van mening zijn dat zij het volk moeten leiden. Met als gevolg dat er weer oorlog zou uitbreken. Wees gerust, voor het gewone volk maakt het niet veel uit. Ik denk zelfs dat de meesten het wel goed vinden zoals het nu is.

Tiberius: Je bedoeld dat ze blij zijn dat Rome nu hier de baas is?

Malechai: Blij is misschien wat te sterk uitgedrukt, maar ik denk dat veel mensen Rome verkiezen boven de chaos van een eigen land.

Amos: Hoe bedoel je dat Malechai. *(Zet de wijn bij Malechai neer en giet Tiberius ook weer in)*

Malechai: Kijk Amos, sinds dat de Romeinen het hier voor het zeggen hebben gaat het de meeste mensen voor de wind. Kijk naar je zelf.

Amos: Ik moet eerlijk bekennen dat het mij en mijn familie goed gaat.

Malechai: Als jij moest kiezen tussen de situatie zoals die nu is of een situatie waarin Israël vrij zou zijn van de Romeinen. Welke zou jij kiezen?

Amos: Ik denk dat ik voor de huidige situatie zou kiezen. Zoals je zelf al zei zal er in een vrij Israël altijd onenigheid zijn tussen de stammen.

Malechai: Juist, en onenigheid betekent oorlog. En oorlog betekent moord en doodslag. Daarnaast is het een feit dat, sinds dat de Romeinen hier de baas zijn, er bijna geen mensen meer worden overvallen door bendes.

Tiberius: In feite zeg je dat Rome rust en orde heeft gebracht.

Malechai: Ja, dat bedoel ik. Nu weet ik wel dat er altijd heethoofden zijn, en ook altijd zullen blijven, die de Romeinen willen verdrijven. Maar dat is een kleine minderheid. De meerderheid wil gewoon rustig kunnen wonen en werken zonder de hele tijd te moeten leven in de dreigende schaduw van oorlog en andere ellende.

Tiberius: Laten we daar dan maar op drinken.

Amos: Ja. (*Proosten met hun bekers*)

Tiberius: Maar die Jezus van jullie is dat niet zo'n heethoofd?

Malechai: Nee, in tegendeel. Jezus is van mening, dat vrede de enige weg is die bewandeld moet worden.

Tiberius: Toch heb ik rapporten gelezen waarin hij wordt beschreven als een mogelijke bedreiging.

Malechai: Allemaal geklets en onzin. Helaas is het een feit dat de meeste mensen die naar een preek van hem luisteren, niet horen wat hij echt bedoeld. Ze geven er hun eigen invulling aan.

Amos: Ik ben het met Malechai eens. Ik heb Jezus een keer horen preken en ik heb Hem geen enkel woord horen zeggen over opstand of rebellie.

Malechai: En de dingen die ik die Man heb zien doen....

Tiberius: Wat voor dingen?

Malechai: Mensen genezen.

Tiberius: Mensen genezen?

Malechai: Ja, mensen genezen. Alleen door Zijn hand op mensen te leggen gingen blinden weer zien, doven konden weer horen en mensen die kreupel waren konden in een keer weer lopen. Er wordt zelfs gezegd dat Hij doden weer tot leven heeft gebracht. Maar dat heb ik alleen van horen zeggen en niet zelf gezien.

Tiberius: Je hebt al die dingen zelf zien gebeuren?

Malechai: Ja.

Tiberius: Maar was het geen doorgestoken kaart, ik bedoel was het geen afgesproken werk?

Malechai: (*Glimlachend*) Nee, het was geen afgesproken werk. Een aantal van die mensen die Hij genezen heeft ken ik al jaren en ik weet zeker dat ze niet hun hele leven hebben gespeeld dat ze blind of doof waren.

Tiberius: Ik vind het toch een beetje verdacht.

Amos: Waarom?

Tiberius: Iemand die die gaven heeft kan ontzettend veel geld verdienen.

Malechai: Maar, dat is het hem nu juist. Geld interesseert Hem niet, het gaat Hem om de mensen. En wees gerust, ik kan het weten.

Tiberius: Waarom kun jij dat weten?

Malechai: Omdat ik mijn hele leven kreupel ben geweest tot dat ik Jezus tegenkwam. Hij zegende mij en in een keer was ik genezen. *(Tiberius kijkt het zwijgend aan)* Als je mij niet geloofd, vraag het dan aan Amos. *(Tiberius kijkt naar Amos)*

Amos: *(Knikt)* Ja Tiberius, het klopt wat Malechai zegt. Jarenlang heeft Malechai aan de stadspoort gelegen. Hij moest daar bedelen omdat hij kreupel was.

Tiberius: Het spijt me, maar ik kan het moeilijk geloven. Maar als jij het zegt Amos.....

Rachel en Ruth

Rachel: Ik was blij dat jij er bij was, anders had je mij niet geloofd als ik het je verteld had.

Ruth: Ja, ik kan niet anders dan je gelijk geven.

Amos: Is er wat gebeurd?

Ruth: Blijkbaar heeft Jezus ruzie met een van Zijn discipelen.

Amos: Ruzie met een van Zijn leerlingen? Dat kan ik mij niet voorstellen.

Ruth: Ja. We waren net de tafel aan het aanvullen toen Hij op een gegeven moment opstond en vertelde dat een van de aanwezigen Hem zou verraden.

Rachel: Ja, en toen begonnen ze allemaal door elkaar te praten.

Amos: Maar wie van Zijn leerlingen zou zo iets doen?

Ruth: Op een gegeven moment stond een van die leerlingen op.....

Rachel: *(Invallend)* Petrus was zijn naam.

Ruth: *(Tegen Rachel)* Dat klopt, Jezus noemde hem Petrus. *(Tegen de anderen)* Afijn, die stond op en zei: ik ben het toch niet Heer. Ik ga liever de gevangenis in dan U te verraden.

Rachel: En toen antwoorde Jezus: voor dat de haan kraait heb je Mij driemaal verloochend.

Amos: Het is haast niet te geloven dat die Petrus Hem gaat verraden, die is al vanaf het begin bij Hem.

Ruth: Nee, die Petrus zal hem niet verraden.

Amos: Je zegt net....

Ruth: *(Invallend)* Nee, we zeiden dat Petrus Hem zou verloochenen, niet verraden.

Amos: Nu begrijp ik het even niet meer.

Rachel: Die Petrus zou Hem verloochenen, die andere zou Hem verraden.

Ruth: Ja, die ene die ze Judas noemen.

Tiberius: Lekker stelletje is dat. De een wil Hem verloochenen en een ander wil Hem verraden. Het wordt tijd dat Hij schoon schip maakt.

Malechai: (*Glimlachend*) Nee, mijn beste centurion..... Het is juist de bedoeling dat Hij wordt verraden.

Tiberius: Je bedoelt dat het juist Zijn bedoeling is dat Hij wordt verraden?

Malechai: (*Knikt*) Ja. Helemaal begrijpen doe ik het ook niet....., maar ik weet wel dat het op de een of andere manier zo bedoeld is.

Tiberius: Wil Hij een soort martelaar worden?

Ruth: Nee, ik weet zeker dat het dat niet is.

Tiberius: Maar er moet toch een reden zijn waarom Hij wil dat een van Zijn medestanders Hem verraad.

Malechai: (*Glimlachend*) De wegen van de Almachtige zijn ondoorgrondelijk. Als alles afgehandeld is zal het ons wel duidelijk worden. Jezus preekt ook altijd op een manier dat je denkt: wat bedoelt Hij nu. Als je dan later alles nog eens rustig op een rijtje zet en er even over na denkt wordt het van zelf duidelijk wat Hij bedoelde.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto